

Skiën op een 4.000 meter hoge vulkaan? Ja, een goed idee

Turkije probeert toeristen te trekken in de winter. Bijvoorbeeld met een skiresort op een 3.900 meter hoge vulkaan bij Kayseri. Da's nog eens wat anders dan een chaletdorp in de Alpen.

Tekst: Noël van Bommel | Foto's: Katja Poelwijk / Kayseri Erciyes A.Ş. 15 maart 2019, 15:46

Een dagje wintervakantie in de oude Turkse stad Kayseri kan er als volgt uitzien: stap de ochtendzon in vanuit je boetiekhôtel in de oude Armeense wijk, bezoek een kapper die meteen even je neus- en oorharen trimt, dwaal over de Grote Bazaar uit de 15de eeuw, bestel gegrilde sardines met plat brood uit een houtoven, en rij daarna in twintig minuten de eeuwig witte vulkaan op die naast de stad staat te blinken.

Da's nog eens wat anders dan een chaletdorp in de Alpen. Kayseri doet eerder denken aan Turijn of Teheran, ook van die oude steden vol culturele en culinaire verfijning, aan de voet van besneeuwde bergen. Alleen heeft u waarschijnlijk nog nooit van deze stad met 1,4 miljoen inwoners gehoord, een paar honderd kilometer ten oosten van Ankara. Al zesduizend jaar

‘In die fabrieken verdwijnen steeds meer banen door automatisering’, zegt wethouder Zekeriya Ergünes, een sympathieke oude baas met achterovergekamd haar. ‘We moeten onze stad wel aantrekkelijker maken voor toeristen.’ Wijzend op de 3.900 meter hoge berg verderop: ‘de ontwikkeling van een modern skiresort op de Erciyes-berg is een van onze belangrijkste projecten.’ Kayseri voert een masterplan uit van Oostenrijkse deskundigen dat zo’n 450 miljoen euro gaat kosten.

De stad is ook maar gestopt met het afbreken van de oude koopmanshuizen in het centrum, die worden nu gerenoveerd en hergebruikt als boetiekhotel, restaurants, winkeltjes en kunstateliers. Dat vinden toeristen leuker dan kantoorgebouwen. ‘De halve wereld landt op onze luchthaven, maar iedereen rijdt meteen door naar Cappadocië’, verzucht hotelier Ishmael Erkek. Die nabijgelegen hoogvlakte met grillige geologische formaties is een populaire plek voor ballonvaarten. ‘Ik wil al die mensen overtuigen één nacht in Kayseri te blijven slapen.’

Erkek pakt een bos sleutels en opent links en rechts krakende poorten van oude herenhuizen met stenen vloeren en houten plafonds. ‘Hier woonde een Armeense arts, de handgesneden - engelen aan het plafond zijn origineel, op deze binnenplaats kun je ’s zomers buiten eten, deze vergulde fauteuils zijn echt.’ Over drie jaar moeten alle zestig kamers af zijn.

In een opgeknapt steegje werken twee jonge Turken in een pas geopend houtbewerkingsatelier, verderop klinkt een fluit uit de ramen van een muziekschool.

En zo gaat het door, mits je een goede gids hebt. Want Kayseri heeft ook veel lelijke wijken met woontorens van tien verdiepingen. We passeren het oude lyceum waar groepjes scholieren rondhangen bij het monument ter nagedachtenis van de examenlichting die honderd jaar geleden collectief naar het front werd gestuurd en nooit meer terugkeerde. Het Romeinse kasteel wordt verbouwd tot modern museum, aan de overkant kun je theedrinken op de binnenplaats van de voormalige koranschool uit de 13de eeuw.

Aan de rand van de stad renoveert Kayseri een gigantische katoenfabriek uit 1933 die door de Sovjets is gebouwd. De langwerpige hallen veranderen in universiteitsgebouwen met veel glas, de voormalige kolencentrale is nu een modern museum met bibliotheek van voormalig president Abdullah Gül, een van de bekendste zonen van Kayseri. In het café zitten jonge Turken met hoofddoekjes of gebreide mutsen achter hun laptops.

Wat wel gek is: geen woord over de mislukte politieke coup in 2016, de chaos, de massale arrestaties en de ontslagen die daarop volgden. Terwijl het Gül-museum bezoekers juist iets wil leren over de Turkse democratie. ‘Euh, tja’, zegt de directeur met een ongemakkelijke blik, ‘de actualiteit in Turkije gaat zó snel, we beperken ons liever tot de regeerperiode van president Gül.’

Praktische informatie

- De Nederlandse reisaanbieder ID-Travel biedt voor de volgende winter 8 dagen Kayseri-Erciyes-Cappadocië aan voor 795 euro, all inclusive. idtravel.nl
- Turkish Airlines vliegt vijf keer per dag naar Kayseri, vanaf € 154. turkishairlines.com
- Boetikhôtel in oude Armeense huizen: Setenonu 1892 Hotel, € 30. setenonu1892.com
- Sympathiek restaurant van drie zussen in oud woonhuis: Alamet-i-Farika, Deliklitaş Cd. No. 1.
- Visrestaurant: Karadeniz Balik Restoran, Sivas cad. Belediye blokları 8/C
- Abdullah Gül Presidentiële Museum in een voormalige fabriek op het universiteitsterrein, Sk. No. 35.
- Skiresort Erciyes is sneeuwzeker en biedt 100 km afdaling (skipas € 12 p/dag). kayserierciyes.com.tr
- Skihotel Amalia: erciyesamalia.com

Dat roept de vraag op, wíl je momenteel wel op vakantie naar Turkije? Ik zou zeggen: ja, ga zelf kijken. Geef je geld uit in familiehotels en buurtrestaurants en vorm je eigen mening over

er een biertje bij, en de ober zal geschrokken uitleggen dat dit een familierestaurant is. Ook dat is anders dan in Istanbul of Antalya: Kayseri is een conservatieve stad; alcohol drink je thuis of in een hotelbar waar alleen westerlingen komen.

Daar staat tegenover: een maaltijd kost bijna niks. Want Turkije verkeert in een economische recessie, de lire is gedevalueerd, zodat je voor een tafel vol manti (gevuld deeg), sucuk (worst) en gegrilde aubergines hooguit een tientje kwijt bent. Een hotelkamer kost 30 euro, de kapper vraagt 4 euro, de minibus naar het skiresort 1,20 euro.

Zo probeert Kayseri wintersporters te verleiden. Met zijn rijke cultuur, lage prijzen (voor nep-Lacoste naar de bazaar, voor echte naar het nieuwe winkelcentrum) en een heel hoge vulkaan. We rijden omhoog over een fonkelnieuwe asfaltweg tot de eerste gondel: ook al nieuw, van de Oostenrijkse firma Doppelmayr. De pistes zijn breed en leeg, want slechts weinig Turken kunnen skiën en de meeste buitenlanders hebben nog nooit van deze berg gehoord.

‘Het is echt moeilijk’, zegt een jonge vrouw uit de stad Gaziantep die uitblaast bij een kampvuur. ‘Mijn vriend zou het me leren, maar hij kan echt niet uitleggen!’ Een dame uit Istanbul: ‘Skiën is hier nog iets voor de elite. Het is duur en je hebt veel spullen nodig.’ Maar alle Turken, verzekeren de pioniers, zijn dol op sneeuw, frisse lucht en vrijheid.

Dat is te merken bij het Tekirstation, waar de meeste bussen parkeren naast een handvol hotels en een grote moskee. Opgewonden tieners banjeren door de sneeuw met gebakken schijfjes aardappel op een stokje (Turks frietje), breed lachende moeders met hoofddoek trekken sleetjes omhoog voor hun kinderen, durfals glijden omlaag op een binnenband en landen ondersteboven op een groot luchtkussen. Om de honderd meter rookt een grillplaat voor kebab en schaslik.

Maar skiën, ho maar. ‘We verwelkomden vorig jaar twee miljoen bezoekers’, zegt directeur Murat Cingi van Erciyes skiresort. ‘Waarvan slechts tweehonderdduizend skiërs.’ In zijn werkkamer met uitzicht op de piste en een foto van president Erdogan aan de muur, vertelt gemeenteambtenaar Cingi hoe hij zijn landgenoten op ski’s probeert te krijgen. ‘We hebben de

die in Turkije beslissen over de vrije tijd van de familie, en een social-mediacampagne voor jongeren.

Cingi wijst trots op een maquette van zijn resort, dat volgens Oostenrijkse inzichten is ontworpen. ‘Waar komen de liften, wat voor soort pistes, hoeveel hotels, hoeveel parkeerplaatsen: alles staat in het masterplan.’ Sinds kort probeert Erciyes ook buitenlanders te lokken. Met lage prijzen (12 euro voor een skipas) en directe vluchten vanaf Moskou, Kiev en Warschau. West-Europese steden zullen volgen. ‘De Europese skiër is verwend, we moeten echt klaar zijn voor deze doelgroep.’

Een Nederlands-Turkse hotelier uit Zwolle was er snel bij en exploiteert al twee boetiekhôtels hoog op de berg. Een derde is in aanbouw. ‘Dit is mijn droom’, zegt Murat Bilal die ook twee zomerhotels aan de Middellandse Zee runt met zijn broers. ‘We hebben 350 man personeel dat anders elke winter vier maanden thuiszit zonder salaris, een probleem dat in heel Turkije speelt.’ Alleen Istanbul, stelt Bilal, trekt toeristen in de winter. ‘Met Erciyes kan dat ook lukken.’

Bilal verbouwde voormalige personeelsverblijven tot de boetiekhôtels Amalia, Alexia, Ariane; met eenvoudige kamers en een buffetrestaurant, maar wel met een kleine spa waar Balinese masseuses werken en iedere avond een kampvuur na het avondeten. Dan kijk je uit over fonkelende lichtjes beneden, waar de stad Kayseri een hele vlakte vult.

‘Nederlanders komen massaal in de zomer’, zegt Bilal. ‘Maar de winter in Turkije kennen ze niet.’ De hoteleigenaar biedt een pakket aan van zes dagen skiën – inclusief vluchten,

CO²-uitstoot

De vlucht naar Kayseri levert 1.650 kg CO²-uitstoot op voor twee personen. Zes dagen skiën met z'n tweeën nog eens 1.830 kg. Dat is voor circa 20 tot 30 euro te compenseren via treesforall.nl of fairclimatefund.nl.

Meer info: milieucentraal.nl

In het rotsdorpje Göreme verkoopt elk winkeltje inmiddels koelkastmagneten in de vorm van ballonnen, de restaurants hebben namen als China Town en Korean Grill, langs de weg wachten quads en terreinwagens op huurders. ‘Cappadocië is zó romantisch’, zwijmelt een jong stel uit Peking. Ze verblijven in een cave suite, een in de rotsen uitgehouwen hotelkamer. ‘Turkije is goedkoper dan Europa en doet niet moeilijk over een visum.’

Göreme heeft – kortom – last van overtoerisme. Je kunt verder rijden naar vergelijkbare dorpen zonder Aziatische toeristen, je kunt ook ruim voor zonsopgang de heuvels in rijden en vanaf een rots dromerig toekijken hoe kalktorens en golvende bergwanden langzaam roze kleuren.

Zonsopgang in Cappadocië.

Ook kwaliteitsjournalistiek ondersteunen?

[Overweeg een abonnement op de Volkskrant](#)

deVolkskrant

Volg ons